

Generalitat de Catalunya

**Contribució del Govern
de la Generalitat de Catalunya
sobre el futur de la
política europea de cohesió**

Barcelona, 24 de gener de 2011

CONTRIBUCIÓ DEL GOVERN DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA SOBRE EL FUTUR DE LA POLÍTICA EUROPEA DE COHESIÓ

La política de cohesió de la Unió Europea té com a objectiu reduir les diferències socioeconòmiques entre les regions de la UE fomentant el creixement econòmic i l'ocupació. Aquesta política s'inicia a Catalunya poc després de la incorporació d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea l'any 1986.

Des de l'any 1989 fins al 2013, s'estima que Catalunya rebrà ajuts per import de 10.000 milions d'euros provinents del FEDER, del Fons de Cohesió i del Fons Social Europeu.

Les principals inversions que s'han cofinançat amb els ajuts de la política estructural de la UE han estat en transport ferroviari, construcció de carreteres, restauració i rehabilitació de nuclis urbans, depuració d'aigües, abastament d'aigua a la població, i construcció i equipament de centres de recerca. Així mateix, ha estat destacada l'acció de foment de les polítiques actives d'ocupació i reinserció laboral.

Pràcticament des de l'inici de l'aplicació de la política regional a Catalunya, el Govern regional (Generalitat de Catalunya) ha participat activament en la gestió de les diferents intervencions comunitàries en estreta col·laboració amb l'Administració general de l'Estat, i des de l'any 2000 és organisme intermedi dels programes operatius. L'Administració regional ha gestionat i controlat més de la meitat dels recursos provinents de la Unió Europea xifrats anteriorment. Aquesta experiència de ja més de deu anys proporciona a la Generalitat de Catalunya una opinió contrastada sobre l'estructura organitzativa d'aquest gran pilar de la política pressupostària de la Unió Europea. En coneix els èxits i també conviu amb els inconvenients que comporta. Per aquest motiu saluda amb satisfacció l'oportunitat que ofereix la CE d'aportar opinió sobre el seu futur.

El Govern de Catalunya coincideix amb els continguts principals del *Cinquè informe sobre la cohesió econòmica, social i territorial* i, en particular, amb les consideracions següents:

- La política de cohesió es configura com un dels instruments clau per assolir els objectius de l'estratègia Europa 2020 i ha demostrat en el passat la seva eficàcia per millorar la competitivitat i sostenibilitat de l'economia de la UE. La política de cohesió afavoreix el desenvolupament regional perquè reforça la competitivitat i l'ocupació, millora la inclusió social i protegeix i valora el medi ambient
- Valora que la política de cohesió ha de continuar ajudant les regions menys desenvolupades, ha de facilitar la coordinació entre les polítiques de la Unió i ha d'estendre's sobre el conjunt de les regions del territori europeu.
- Proposa la concentració dels recursos sobre un nombre reduït (entre dues i tres) de prioritats definides en funció de les necessitats específiques dels estats i de les regions.
- Defensa que el Marc Estratègic Comú (MEC) englobi tots els fons, és a dir, el Fons de Cohesió, el FEDER, l'FSE, el FEADER i el FEP.
- Reintrodueix la fórmula de la reserva d'eficàcia.

- Millora els mecanismes d'avaluació de resultats, introduint l'obligatorietat de l'avaluació intermèdia per a cada programa operatiu, i convida a intensificar l'avaluació mitjançant la utilització d'indicadors.
- Consolida la utilització de nous instruments d'enginyeria financera, aclarint les regles i distingint-les de les d'aplicació general. També preconitza l'ampliació del camp d'acció d'aquests instruments cap al desenvolupament local, l'educació i la formació, les TIC i la banda ampla, l'energia i la recerca i desenvolupament, entre altres.
- Proposa racionalitzar i simplificar les estructures de gestió, i convida a reflexionar sobre com es pot millorar el coeficient eficàcia-cost de les mesures de control.
- Planteja la revisió del mètode d'avaluació ex ante dels sistemes de gestió i control de cada programa operatiu i introdueix la possibilitat que la Comissió Europea rebaixi la participació que té en aquest procés.
- Introdueix una nova categoria intermèdia de regions entre les menys i les més desenvolupades.
- Anuncia la modificació i simplificació de les regles en vigor sobre la cooperació territorial europea.

D'acord amb aquestes consideracions preliminars, la Generalitat de Catalunya acull la invitació de la Unió Europea i formula les observacions següents:

- **Planificació estratègica**

La política de cohesió hauria de comptar amb el volum de recursos necessari que permeti desenvolupar actuacions amb impacte suficient per assolir els objectius de l'estratègia Europa 2020, per la qual cosa es considera que en el nou període de programació a partir de 2014, hauria de representar, en termes homogenis de rúbrica pressupostària, com a mínim el mateix percentatge sobre el PIB de la UE que en el període 2007-2013.

El Marc Estratègic Comú (MEC) hauria de concretar les prioritats genèriques de l'estratègia Europa 2020 en objectius concrets en l'àmbit de la UE i dels estats. El contracte de partenariat hauria de recollir les orientacions de cada estat membre i deixar un marge més gran d'aplicació a les regions.

Els tractats de la Unió preveuen la concentració de les assignacions en les regions de l'objectiu de convergència. A més, aquest objectiu ha donat molt bons resultats, tal com es descriu en el *Cinquè informe sobre la cohesió*. No obstant això, encara que s'ha de respectar el principi pel qual les regions fortes han de transferir ajut a les més febles, és necessari preveure mecanismes de desacceleració del suport i evitar de mantenir una elevada intensitat dels subsidis a llarg termini a les regions menys desenvolupades.

És necessari assegurar que el volum de recursos destinats a les regions de l'objectiu de competitivitat sigui suficient per garantir que els diferents programes operatius en aquestes regions tinguin la massa crítica de recursos necessària per assegurar l'impacte suficient sobre els objectius.

Hi ha una gran disparitat en el grau de desenvolupament de les regions de l'objectiu de competitivitat que s'hauria de tenir en compte a l'hora d'assignar els recursos, per tal d'establir taxes diferents de

cofinançament segons la situació de cada regió en aquest objectiu. També s'hauria d'estudiar la variació del percentatge de participació nacional en funció de la situació cíclica dels estats o les regions.

- **Concentració temàtica dels recursos i distribució entre fons**

Atesa l'heterogeneïtat que hi ha entre les regions de la UE, el ventall de possibilitats d'actuació fixat per la CE hauria de ser ampli i les regions, en particular en l'objectiu de competitivitat, haurien de gaudir de més flexibilitat a l'hora d'escollir les prioritats i de modificar les assignacions entre les dues o tres prioritats seleccionades. En les regions d'aquest mateix objectiu, el valor afegit comunitari hauria de venir donat per l'exigència que les operacions dels programes operatius tinguin la qualitat més elevada possible i que els criteris de selecció siguin molt estrictes, de manera que només s'admetin operacions d'excel·lència.

El contracte de partenariat entre la Comissió Europea, l'estat i la regió hauria de ser únic i hauria d'integrar els compromisos de les parts quant a objectius, recursos assignats i resultats esperats per a tots els fons de la política de cohesió: FEDER, FSE, FEADER, FEP i, en el seu cas, Fons de Cohesió.

Gràcies a l'existència d'aquest contracte comú per a tots els fons, en els casos en què hi hagués dificultats serioses per absorbir l'ajut comunitari, s'hauria d'articular un sistema excepcional per traspasar recursos (d'un fons a un altre) entre programes operatius dins d'una mateixa regió.

- **Sobre la introducció d'incentius**

El ressorgir de la reserva d'eficàcia s'hauria d'entendre com un mecanisme d'incentius. Es proposa dedicar una part no inferior al 5% dels recursos inicials de la política de cohesió a la creació d'una reserva d'eficàcia. Aquesta reserva es dividiria, al seu torn, en dos trams: un per distribuir a escala europea mitjançant convocatòria competitiva entre regions seguint els criteris de l'Estratègia 20/20. Aquest tram partiria de l'antecedent de les accions innovadores del període 2000-2006, es faria a meitat del període de programació i s'hi podrien presentar totes les regions. El segon tram seria en l'àmbit de cada estat membre, dotat d'uns recursos inicials, més els recursos alliberats automàticament per la regla del descompromís automàtic, i es distribuiria entre els programes operatius d'aquest estat que siguin més eficaços.

- **Avaluació**

La introducció de l'avaluació intermèdia obligatòria hauria d'estar acompanyada de més llibertat de reprogramació, com s'ha indicat anteriorment. La programació s'ha d'ajustar a la realitat de l'execució. En aquest sentit, s'hauria de sotmetre a revisió el paper de la Comissió Europea en l'aprovació de les modificacions de programa, que hauria de centrar la seva atenció a verificar que la revisió de la programació es fa d'acord amb els resultats de l'avaluació intermèdia, sense que això impliqui articular una decisió comunitària per a cada una de les modificacions dels programes operatius.

És desitjable que hi hagi més flexibilitat en les regles d'elegibilitat, en especial en relació amb la recerca i desenvolupament, la innovació tecnològica, el medi ambient i la formació, de manera que l'ajut comunitari resolgui en cada cas els problemes de la regió en aquests àmbits d'actuació.

- **Reforç dels instruments d'enginyeria financera**

Se suggereix a la Comissió Europea que relaxi les condicions d'elegibilitat d'aquests instruments i que els mecanismes de control s'adaptin millor a aquesta nova iniciativa.

El document recent, encara en fase d'esborrany, del Comitè de Coordinació de Fons (COCOF) en relació amb la gestió dels instruments d'enginyeria financera no satisfà en alguns aspectes la necessitat de més agilitat de gestió que requereix aquest tipus d'instruments.

- **Racionalització i simplificació dels sistemes de gestió i control**

Una mesura important de simplificació consisteix a evitar la proliferació actual d'organismes amb capacitat de gestió, pagament i control. Es posa l'atenció sobre la necessitat de concentrar la gestió, la certificació i la capacitat de control en un nombre d'organismes òptim, sobretot en els programes com els de l'objectiu de competitivitat i ocupació, en què l'ajut comunitari es concentra en menys temes prioritaris i amb menys recursos.

En els estats l'organització institucional dels quals ho permet, pel fet que tenen estructura federal o perquè les regions tenen Estatuts d'autonomia propis o Parlament propi, no està justificada la superposició d'autoritat de gestió i organismes intermedis. La política de cohesió és regional, per la qual cosa en marcs institucionals descentralitzats, en benefici de la simplificació, l'autoritat de gestió, la de certificació i la de control haurien de recaure en el Govern regional. Això està justificat perquè, en aquests casos, les regions tenen el gruix de les competències en les polítiques prioritàries per a la UE i per això haurien de gestionar els programes i ser beneficiàries directes de la totalitat o de la major part dels recursos comunitaris. Se sol·licita a la Comissió Europea el desenvolupament reglamentari d'aquesta qüestió.

En el capítol de la gestió financera, s'hauria de modificar el sistema de bestretes, augmentant-ne la dotació inicial i creant nous desemborsaments al començament de cada any que representin un determinat percentatge de l'annualitat corresponent. La Comissió Europea hauria de controlar ex post que aquestes bestretes tenen cobertura amb un ritme regular de despesa certificada. Amb aquest mecanisme, els beneficiaris finals obtindrien abans l'ajut comunitari, cosa que els facilitaria el finançament de les despeses inherents a les operacions.

Un detall de la justificació d'aquestes consideracions es pot consultar en l'annex a aquest document.

- **Sobre la cooperació territorial europea**

L'estructura i organització de l'objectiu de cooperació territorial europea es poden millorar a partir de l'experiència dels dos últims períodes de programació. Se sol·licita permetre l'extensió de les condicions de participació per a la contigüitat a tot el nivell NUTS II. Amb això, a tall d'exemple, s'obre la possibilitat de cooperar entre les capitals de Catalunya i Languedoc-Roussillon (Barcelona i Montpeller), la qual cosa no és possible amb la delimitació actual de l'espai de cooperació transfronterera que els correspon.

Es defensa un equilibri pressupostari més gran en favor de la cooperació territorial, que podria produir-se en establir ponts més grans entre els objectius 1 i 2 i l'objectiu 3, amb la qual cosa es potenciarà l'ús de l'actual art. 37 del Reglament 1083/2006.

Les agrupacions europees de cooperació territorial poden ser un bon instrument de cooperació, sempre que s'acordi amb els estats membres que es flexibilitzin jurídicament els tràmits de la seva constitució. Amb el sistema actual, a causa de la tramitació prèvia dels estats, en ocasions s'incorre en retards innecessaris en la seva posada en funcionament.

Des de la perspectiva de la participació regional en l'objectiu 3, un dels avenços del període de programació actual s'ha produït en les convocatòries d'INTERREG IVC, en les quals un dels requisits per presentar una candidatura és que el Govern regional, de l'espai al qual pertany el possible beneficiari, doni suport a aquesta candidatura. D'aquesta manera s'afavoreix l'encaix del projecte als objectius regionals. En el període vinent, l'exemple d'INTERREG IVC s'hauria d'estendre al conjunt de la cooperació territorial, ja que en aquests moments l'Administració regional està, en general, marginada dels projectes de l'objectiu 3 que es desenvolupen en el seu territori.

ANNEXOS

Annex 1 . Proposta de simplificació del procediment de control

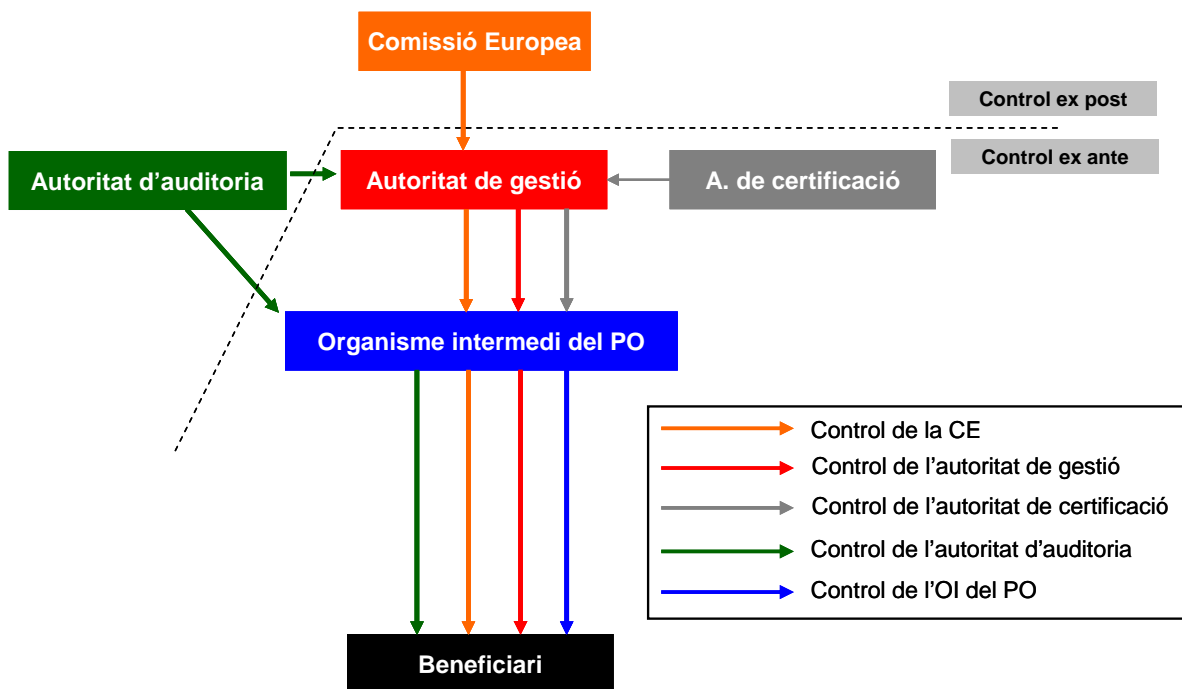
I. Situació actual

En aquests moments els procediments de control són molt complexos com a conseqüència de la diversificació entre diferents organismes de les funcions de garantia i de regularitat de la despesa declarada. En l'actualitat, aquesta tasca l'assumeix en primera instància l'organisme intermedi del PO, en segon lloc l'autoritat de gestió, en tercer lloc l'autoritat de certificació i finalment l'autoritat d'auditoria.

Aquest fet comporta que cada autoritat hagi dissenyat un procediment de control i supervisió propi, cosa que ha generat la sobrecàrrega dels sistemes de verificació, que dificulten l'execució de les operacions i retarden la declaració de pagaments a la Comissió Europea.

Finalment aquesta estructura complexa es completa amb la potestat de la Comissió Europea de fer auditories sobre el terreny a fi de comprovar el funcionament eficaç dels sistemes de gestió i control.

Tal com es mostra en el quadre següent, una conseqüència directa d'aquest fet és que la despesa certificada per un beneficiari pot arribar a ser controlada per quatre organismes diferents.

Guia de lectura del quadre de circuit de controls: cada circuit de control es marca en color diferent. Per exemple, quan la CE fa una auditoria a una operació (color taronja), primer la CE comunica la visita a l'autoritat de gestió, després l'autoritat de gestió ho trasllada a l'organisme intermedi (OI) del PO i finalment l'OI comunica la visita de la CE al beneficiari.

II. Objectiu i proposta normativa: establir un sistema de control financer en el qual quedi clar en quines situacions ha d'actuar la Comissió i en quines l'estat membre

En la fase de programació del PO, la CE ha d'aprovar la descripció dels sistemes de gestió i control de l'autoritat de gestió, i dels organismes intermedis, amb l'avaluació prèvia de l'autoritat d'auditoria.

En la fase d'execució del PO, es proposa establir un procediment de control concentrat en **dos estadis de verificació: un estadi previ a la declaració de despeses dut a terme per l'autoritat de gestió** que doni garanties de l'exactitud i la regularitat de la despesa declarada, seguint els procediments de gestió i controls aprovats per la CE, **i un segon estadi realitzat per l'autoritat d'auditoria una vegada aquests imports hagin estat declarats a la CE**, com a mecanisme de garantia de l'eficàcia dels sistemes de gestió i control implantats per l'autoritat de gestió que representi un 5% de la despesa anual declarada a la CE.

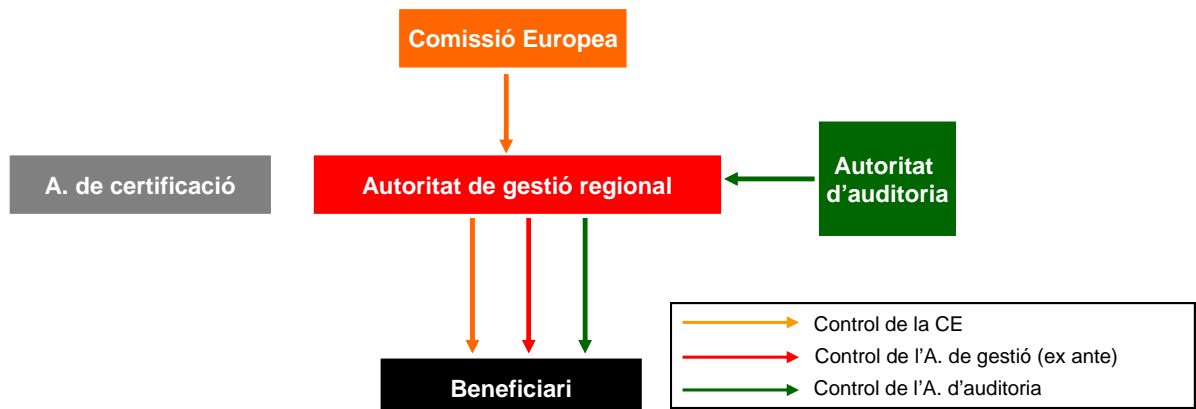
Tanmateix, quan l'autoritat d'auditoria percebi indicis d'ineficàcia dels sistemes de gestió i control o de la inexactitud o irregularitat de la despesa ja declarada, podrà auditar els sistemes de gestió i control de l'autoritat de gestió o bé ampliar la mostra d'operacions, respectivament. Es proposa que l'autoritat d'auditoria assumeixi les tasques de vetllar pel compliment eficaç dels sistemes de gestió i control del PO i per la regularitat de la despesa declarada.

En aquesta línia, l'autoritat de certificació únicament hauria d'assumir les tasques d'elaboració i tramesa a la CE de les certificacions de les declaracions de despeses i sol·licitud de reemborsaments, així com la comptabilització i registre dels imports recuperats. D'aquesta manera, se suprimirien les tasques de control i verificació de l'autoritat de certificació sobre la proposta de certificació de despeses presentada per l'autoritat de gestió.

Es proposa que en els estats l'organització institucional dels quals ho permet, a causa que tenen estructura federal o perquè les regions tenen Estatuts d'autonomia propis o Parlament propi, que l'Administració regional ostenti el rol d'autoritat de gestió, de control i de certificació d'acord amb el principi de subsidiarietat. En aquests casos, s'haurà suprimit el nivell de supervisió que avui hi ha entre l'autoritat de gestió i l'organisme intermedi.

Finalment, en última instància, la CE es reserva la tasca de supervisar operacions o sistemes d'organització i procediments de l'autoritat de gestió, basant-se en els resultats dels informes anuals de control i els dictàmens anuals de l'autoritat d'auditoria.

Aquest disseny de gestió i control presentaria l'estructura següent:

III. Proposta d'articulat del nou reglament

Responsabilitats de la Comissió Europea

Es proposa modificar els punts 2 i 3 de l'art. 72 R (la CE) 1083/2006 per l'articulat següent:

2. La Comissió pot fer auditories dels sistemes i procediments de l'autoritat de gestió quan es presentin dubtes sobre el compliment o l'eficàcia dels sistemes d'organització i de procediments prèviament aprovats.

3. La Comissió pot fer auditories d'operacions quan tingui indicis d'incompliment de la normativa comunitària.

Designació d'autoritats

Es proposa incloure el punt següent a l'art. 59 R (CE) 1083/2006:

2. En compliment del principi de subsidiarietat, en els estats l'organització institucional dels quals ho permet, a causa que tenen estructura federal o perquè les regions tenen Estatuts d'autonomia propis o Parlament propi, les autoritats descrites en el punt anterior seran els governs federals o regionals corresponents.

Funcions de l'autoritat de gestió

Es proposa incloure dues funcions en l'art. 60 R (la CE) 1083/2006:

L'autoritat de gestió ha de certificar:

i) que la declaració de despeses és exacta, s'ha realitzat aplicant sistemes comptables fiables i es basa en justificants verificables;

ii) que la despesa declarada s'até a les normes nacionals i comunitàries aplicables a la matèria i, en relació amb les operacions seleccionades per a finançament, s'ha fet de conformitat amb els criteris aplicables al programa i en compliment de les disposicions nacionals i comunitàries;

Funcions de l'autoritat de certificació

Es proposa suprimir la lletra b) de l'art. 61 R (CE) 1083/2006.

Funcions de l'autoritat d'auditoria

Es proposa modificar les lletres a) i b) de l'art. 62 R (CE) 1083/2006 pel text següent:

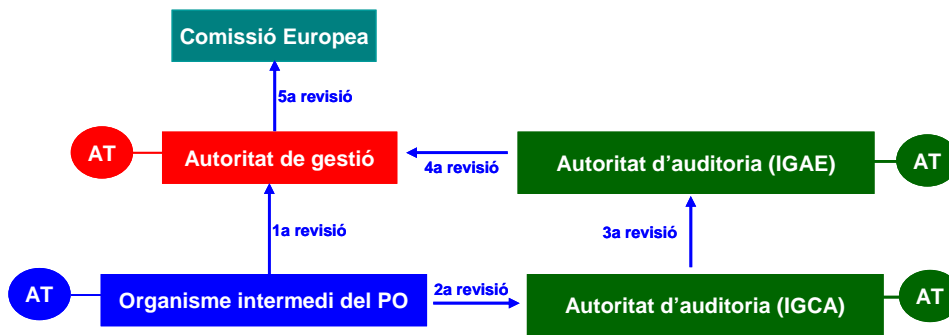
a) Realitzar auditories a operacions partint d'una mostra representativa que permeti verificar un 5% de la despesa anual declarada a la Comissió Europea.

b) Realitzar auditories de sistemes de gestió i control del programa operatiu quan es posi en dubte l'eficàcia de la descripció dels sistemes de gestió i control aprovats de la Comissió Europea en compliment de l'article 71 R (la CE) 1083/2006.

IV. Nota complementària: descripció d'un cas pràctic de superposició de controls. 2007-2013

En la fase de programació del PO, la CE aprova la Descripció dels sistemes de gestió i control de l'autoritat de gestió i dels organismes intermedis (OI) del PO, amb l'avaluació prèvia de l'autoritat d'auditoria.

Un exemple del complex procediment de tramitació va ser el control previ de la descripció dels sistemes de gestió i control de l'organisme intermedi del PO 2007-2013, que va ser revisada per quatre organismes abans de la tramesa i revisió per part de la CE: en primer lloc, per l'organisme intermedi del PO, en segon lloc per l'autoritat de gestió, en tercer lloc per la Intervenció General de la comunitat autònoma i finalment per la Intervenció General de l'Estat. Aquesta complexitat es va incrementar amb el fet que cada organisme tenia contractat els serveis d'assistència tècnica a una empresa privada. L'esquema era el següent:

A més, una vegada iniciat el PO, s'ha arribat a la situació extrema que el control de l'autoritat d'auditoria als sistemes i procediments de l'OI el duguí a terme una empresa externa contractada per l'autoritat d'auditoria que alhora supervisa una altra empresa externa que fa les verificacions prèvies a un beneficiari, contractada per l'organisme intermedi del PO. A causa del sistema actual, es dona la circumstància que, per mandat comunitari, als despatxos d'un organisme beneficiari del FEDER, una empresa privada d'auditoria controla al mateix temps una altra empresa privada d'auditoria. No es pot oblidar que estan auditant despesa pública prèviament controlada per sistemes nacionals i regionals. Aquesta situació és ineficient i fa malbé la imatge de la Comissió Europea.

Aquest sistema de verificació dissenyat implica **una càrrega administrativa desproporcionada i un pes desmesurat dels controls que afecten els sistemes de gestió i execució dels programes operatius.**

Annex 2. Proposta de millora del circuit de pagaments

I. Situació actual

En l'actualitat els pagaments tenen la forma de bestretes, pagaments intermedis o pagaments del saldo. Els pagaments intermedis o del saldo es refereixen a despeses efectivament pagades que han de correspondre a pagaments fets pels beneficiaris finals i justificats mitjançant factures pagades o documents comptables de valor probatori equivalent.

Per al període de programació 2007-2013, les bestretes, establertes en termes de percentatge de la participació dels Fons en un programa operatiu, ascendeixen per als estats membres adherits a la UE anteriorment a l'1 de maig de 2004 al 7,5%, distribuït en tres fraccions: el 2007 el 2%, el 2008 el 3% i el 2009 el 2,5%. Per als estats membres adherits l'1 de maig de 2004 o posteriorment, les bestretes ascendeixen al 9%, distribuït en fraccions del 2%, 3% i 4%, respectivament. La fracció corresponent a l'any 2009, establerta mitjançant modificació reglamentària del mes d'abril de 2009, responia, en un context de crisi, a l'objectiu de reforçar la disponibilitat de fons dels estats membres per a un començament ràpid dels programes operatius, de manera que els pagaments a compte fets a l'inici dels programes poguessin garantir un flux regular d'efectiu i facilitar, així, els pagaments als beneficiaris durant l'execució d'aquests programes.

Aquest sistema de finançament, a causa de la proliferació actual d'organismes de gestió i pagament i la complexitat dels procediments de control exposats en detall en l'Annex 1, comporta terminis de temps molt dilatats entre la data en què un beneficiari presenta una declaració de despesa i la data en què se li comunica el repartiment del cobrament associat a la declaració esmentada. A tall d'exemple, en el DOCUP de Catalunya objectiu 2 FEDER 2000-2006, tenint en compte les dates corresponents a les últimes sis declaracions de despesa, resulta un període mitjà de reemborsament de 15 mesos i mig.

Finalment, l'import total acumulat de les bestretes i pagaments intermedis no pot superar el 95% de la contribució dels Fons al programa operatiu. El 5% restant correspon al saldo que es paga al tancament del programa operatiu. Es pot assenyalar que la tramitació del tancament definitiu dels programes també sol comportar terminis dilatats en excés en el cobrament del saldo per part dels beneficiaris. A tall d'exemple, en el PO de Catalunya objectiu 2 FEDER 1997-1999, el període entre la data de presentació inicial de la sol·licitud de pagament del saldo a la Comissió Europea i la data de cobrament per part de l'organisme intermedi va ser de 4 anys i 3 mesos.

II. Objectiu i proposta normativa: que la política de cohesió contribueixi efectivament a contrarestar els efectes de la crisi

Davant el context actual de restricció pressupostària i reducció de la inversió pública, la política de cohesió s'hauria d'articular a través d'un sistema de finançament basat principalment en bestretes, d'aquesta manera s'ajudaria efectivament les regions a mantenir un cert nivell d'inversió d'acord amb l'estratègia i els objectius de la UE. S'aconseguiria així un flux regular d'efectiu que facilitaria l'execució de les intervencions per part dels beneficiaris. Aquest sistema de finançament també donaria resposta als problemes de retard del pagament als beneficiaris com a conseqüència dels complexos procediments de control que s'han exposat en detall en l'Annex 1. A més, com a mesura complementària es podria flexibilitzar el principi d'addicionalitat, i establir un determinat percentatge màxim de no-substitució de despeses estructurals.

Així, es proposa establir de manera general una bestreta inicial equivalent al 20% de la subvenció associada al conjunt del programa en el moment en què sigui aprovat, i pagar al principi de cada any el 90% de la subvenció associada a cada anualitat, excepte el penúltim any, al principi del qual s'hauria d'abonar el 75%, i l'últim any, en què no s'hauria d'abonar cap import en concepte de bestreta de l'anualitat. Els pagaments acumulats a través d'aquest sistema de bestretes representarien un màxim del 95% de la participació dels Fons en el programa operatiu, el 5% restant correspondria al pagament del saldo final. S'establiria un sistema de validació del sistema a meitat del període consistent a verificar que la declaració de despesa acumulada al llarg dels primers quatre anys representa un determinat percentatge de la despesa total programada.

Aquest sistema de fluxos financers seria també revisable en funció del cicle de creixement de l'economia, de manera que el pressupost comunitari actuaria veritablement com a mecanisme anticíclic.

Finalment, es podria plantejar una modulació del sistema de finançament proposat, de manera que s'establint uns percentatges en concepte de bestretes, una mica més relaxats que els aquí proposats per als programes operatius de convergència, ja que el volum de recursos gestionats en aquest objectiu és en conjunt molt superior al dels programes de l'objectiu de competitivitat.

III. Proposta d'articulat del nou reglament

Responsabilitat dels estats membres

Es proposa modificar el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'art. 71 R (CE) 1083/2006, de la manera següent:

L'informe esmentat en el primer paràgraf es considera acceptat i el pagament de la primera bestreta corresponent a la primera anualitat o el primer pagament intermedi, s'ha d'efectuar segons el sistema de pagaments que sigui d'aplicació al programa d'acord amb el que descriu l'article 82.

Prefinançament:

Pagament

Es proposa modificar l'art. 82 R (CE) 1083/2006, de la manera següent:

1. La Comissió ha d'abonar a l'organisme designat per l'estat membre en concepte de prefinançament en les fraccions següents:

- a. En aprovar-se el programa operatiu, el 20% de la contribució dels Fons Estructurals al programa operatiu*
- b. A l'inici de cada anualitat del període de programació, el 90% de la contribució dels Fons Estructurals prevista per a cada anualitat en el pla financer del programa, fins que el total acumulat en concepte de les bestretes esmentades més el que es descriu en la lletra a) d'aquest apartat representin un màxim del 95% de la participació dels Fons en el programa operatiu.*

2. L'organisme designat per l'estat membre ha de reemborsar a la Comissió l'import total abonat en concepte de prefinançament en cas que no s'hagi rebut cap declaració de despesa en virtut del programa operatiu en un termini de vint-i-quatre mesos a partir de la data en la qual la Comissió hagi pagat la primera fracció del prefinançament.

3. S'estableix que a 31 de desembre de 2017 la declaració de despeses acumulada de cada programa operatiu ha de superar el 40% de la despesa total programada.

4. En el supòsit d'incompliment de la condició fixada en el punt 3, l'organisme designat per l'estat membre ha de reemborsar a la Comissió l'import de prefinançament abonat segons el que disposa l'apartat 1.b d'aquest article.

Pagaments intermedis

Es proposa modificar l'art. 85 R (CE) 1083/2006, de la manera següent:

S'han d'efectuar pagaments intermedis en relació amb cada un dels programes operatius a què correspongui d'acord amb el que descriu l'article 82. El primer pagament intermedi s'ha de fer de conformitat amb l'article 71, apartat 2.